

gnènt...

è mòrt valguni sta matina
l'ai vùst en pónta al dé
strisàndo tut el ciél sóra na nùgola
come a ghe córer dré 'i osèi
che i sgóla a scarmenón

l'è stà 'n susùr pù gréo
ghiaciöl de dént 'n de 'l cör
spetàr se dala nebia nase 'n sgiànz
gatando sol, l'azùr de 'n bùs
'mpienù de céndro, grisa

me sento 'n mèz le còste
goel vöit che šà de préda
balòt, che 'l cùcia 'nsìn el vènt zidiós
a rudolón 'n de 'l stomec
lavìn su i sogni mèi

e cerco 'ncor, sul dé,
par desgaisàr da 'l giòm
resón, 'ngartiàde da 'n gatèl rebùf
ombrìa pù greva arènt
caröl che scava 'l fónt

è mort valguni sta matina
ma gnènt no se è pandù
anca 'l batòcio de la granda à tasèst cèt
negùn à dit pù gnènt
sol òci, fisi 'n tèra

che 'l sia stà 'l siore Dio
goel cic' perdù 'n de 'l vènt?

Giuliano

Questo/a opera è pubblicata con una [Licenza Creative Commons](#)

